

Povestea cailor noștri

Dunare

Auzi, iubito, caii?
Scăpat-au din povești
Așteaptă mâna mică
Prin coamă să le-o treci.

Sălbatec mușcă aer
În ochi li-s drumuri trase
Și mușchii lor fierbinți
Ni s-or topi în coapse.

Cu ei suflăm odată
- Pe gâtul încordat
Noi ne-om lipi obrazul
De-un gând păgân brăzdat

Nu-i vom mâna niciunde -
Știu singuri drumul alb
Așteaptă doar să râdem
Și să-ori porni la trap

Și-apoi iuți-vor pasul
Cu inimi alergânde
Azi vom uita, iubito
De rănilor trecute.
Vor alerga, iubito
Și vor mușca din soare
Simțind al nostru sânge
Scăpat din încordare.

Și apoi adormi-vom
Pe spatele lor lat
Împreunând în brațe
Dorință și păcat...

Auzi?...Ne-întreabă caii
Tăcând din ochii buni:
Ne vor purta și maine,
Sălbateci și nebuni?